

בש"פ 7622/22 - איברהים אבו קרניאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7622/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העורר: איברהים אבו קרניאת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
במ"ת 39831-02-22 שניתנה ביום 30.10.2022 על
ידי כבוד השופטת ט' לחיאני שוהם

תאריך הישיבה: כ"א בחשון התשפ"ג (15.11.2022)

בשם העורר: עו"ד אלכסנדר גאוסקין

בשם המשיבה: עו"ד עינת גדעוני

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ט' לחיאני שוהם) בת"פ 39831-02-22 מיום 30.10.2022. בגדרה, נדחתה בקשת העורר לשחררו לחלופת מעצר של פיקוח אלקטרוני.

תמצית עובדות כתב האישום והרקע לבקשה

2. נגד העורר הוגש כתב אישום, אשר בהמשך תוקן, המייחס לו עבירה של נשיאה והובלה של נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשי פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; נהיגה עמו 1

בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); ועבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודה.

3. על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 31.01.2022, בתאריך שאינו ידוע במדויק למשיבה, החזיק העורר ברשותו תת-מקלע מאולתר ואקדח חצי אוטומטי. כמו כן, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום לא החזיק העורר ברישיון נהיגה בתוקף. ביום 01.02.2022 בשעה 01:25, לערך, שטה העורר משקאות אלכוהוליים ולאחר מכן, בעודו שיכור, נהג בכביש 80, כאשר ברכב אדם נוסף, תת-המקלע והאקדח. זאת, כאמור, מבלי שהיה לו רישיון נהיגה, וברכב שהורד מהכביש.

4. אותה עת, נידת משטרה ששהתה במקום קיבלה הנחייה לאתר את הרכב בו נהג העורר, בשל חשד שהוא מוביל נשק. כאשר הבחינו ברכבו של העורר, סימנו לו השוטרים לעצור, אולם העורר המשיך בנסיעתו תוך שהוא מגביר את מהירותו ומתעלם מסימוניהם. בהמשך, חצה העורר צומת מרומזרת באור אדום, כיבה את אורות רכבו, נסע אל תוך שטח עפר ונעצר שם. אז יצאו העורר והאחר שנסע עמו מהרכב, והחלו לברוח לכיוונים שונים. לאחר מרדף רגלי, נתפס העורר על-ידי כוחות המשטרה.

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 07.03.2022, הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ' אבו טהה) על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

6. ביום 08.06.2022, הודה העורר במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון, והוא הורשע בדיון. לאחר מכן, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר, במסגרתו יבחן אפיק טיפולי אפשרי לעורר.

7. ביום 18.10.2022, הוגש תסקיר המעצר, במסגרתו בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את העורר לחלופת מעצר בקהילה טיפולית סגורה "אלפאטם". זאת, לאור ההליך הטיפולי שהחל, המוטיבציה שהביע להמשיך את ההליך הטיפולי שלו והתנהלותו הטובה בתוקפת מעצרו.

8. ברם, ביום 30.10.2022, דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של העורר לשחררו לחלופת מעצר. בהחלטתו, ציין בית המשפט, כי המסוכנות הנשקפת מהעורר גבוהה, נוכח עבירת הנשק בה הוא הורשע, כמו גם העובדה שנשקים אלו הובלו במרחב הציבורי ברכבו שעה שנהג תחת השפעה של אלכוהול, ללא רישיון נהיגה, ואף ניסה להימלט מכוחות המשטרה. עוד צוין, כי במצב דברים זה, קיים קושי לתת בעורר אמון. זאת ועוד. בית המשפט נתן דעתו גם לעברו הפלילי והתעבורתי של העורר, הכולל 5 הרשעות קודמות בפלילים, בגין שימוש במסמך מזויף, נהיגה בשכרות, הצתת רכב - ועוד; ו-4 הרשעות תעבורה. לבסוף, ובשים לב לכך שהעורר הורשע בעבירות מושא כתב האישום, התייחס בית המשפט המחוזי לשיקולי הענישה, וקבע שבעניינו של העורר יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי שיקום. זאת, בין היתר, נוכח העובדה שהעורר הורשע בעבירת נשק, שלגבי סוג עבירה זו נקבע, כי יש לתת משקל מתאים לשיקולי גמול והרתעה.

9. העורר לא השלים עם ההחלטה הזו, ומכאן הערר שלפניי.

10. לטענת העורר, יש מקום לשחררו לחלופת מעצר טיפולית שהוצעה. זאת, לאור תסקיר המעצר שהוגש והמלצת שירות המבחן בגדרו. עוד טוען העורר, כי משבית המשפט הורה על הגשת תסקיר שיבחן את האפשרות לשלבו בקהילה טיפולית; ואפשר לו לעבור את כל השלבים לבחינת האפשרות לשלבו בטיפול, נוצרה אצלו ציפייה סבירה והסתמכות להשלמת ההליך ושחררו לחלופת מעצר. עוד הוא טוען, כי על אף המסוכנות הנשקפת ממנו לכאורה, עליה עמד בית המשפט המחוזי, הרישיתן לצמצמה על-ידי שילובו בקהילה טיפולית. לבסוף טוען העורר, כי יש להעדיף בעניינו שיקולי שיקום על-פני שיקולי ענישה אחרים, וזאת בפרט נוכח חלוף הזמן שעבר מאז שביצע את העבירות בהן

הורשע בעבר.

11. בדיון שנערך לפניי חזר בא-כוח העורר על עיקרי טיעוניו שכתב. כן ביקש להדגיש בא-כוח העורר, כי אם בית משפט זה לא יעתר לערר, תיגרע אפשרותו לשכנע את בית המשפט בהליך העיקרי, כי ביצע צעדים משמעותיים בטיפולו ושיקומו, באופן המצדיק שלא למצות עמו את הדין.

12. מאידך, באת-כוח המשיבה סברה שיש לדחות את הערר. במסגרת טיעוניה, ביקשה היא להפנות את תשומת ליבו של בית משפט זה להחלטות הקודמות שניתנו בעניינו של העורר, אשר לעמדתה, מעידות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. כן חזרה באת-כוח המשיבה על חומרת המעשים המיוחסים לעורר, כמו גם נסיבות ביצועם; ועל המגמה בפסיקה אשר נוטה להחמיר עם נאשמים שהוגש נגדם כתב אישום בגין עבירות נשק. לבסוף ציינה המשיבה את עברו הפלילי והתעבורתי של העורר, אשר יש בהם גם כדי להעיד על מסוכנותו.

דיון והכרעה

13. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ונתתי דעתי לטענות הצדדים ובאי-כוחם, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

14. עיינתי בהחלטות קודמות שניתנו על-ידי הערכאות השונות שדנו בעניינו של העורר בסוגיית מעצרו. בהחלטתו המנומקת והמפורטת מיום 07.03.2022, ציין השופט נ' אבו טהה את המסוכנות הנשקפת מהעורר, לגביה נקבע לא אחת, שכשמקורה בעבירות נשק, לא ניתן לאיין אותה – אלא במקרים חריגים. בהחלטה של השופט ט' לחיאני שוהם, מושא הערר דנא ניתנה התייחסות להתמכרותו של העורר לאלכוהול, כמו גם הבעת נכונות מצידו להשתלב בהליך טיפולי. ואכן, שתי החלטות אלה מייצגות באופן ברור את השיקולים העולים בעניינו של העורר – מסוכנותו, אל מול שיקומו.

15. כפי שנקבע לא פעם בפסיקת בית משפט זה, כלל הוא, שמי שמואשם בעבירות נשק, יעצר עד לתום ההליכים נגדו (ראו מיני רבים: בש"פ 4422/22 אבו ג'ודה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (05.07.2022)). כלל וחריג לו, ואין כל ספק כי הן לעבירות נשק מדרג של חומרה, ויש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו שלו (בש"פ 6469/22 אלקרעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.10.2022), והאסמכתאות שם). בעניינו, וכפי שציין בא-כוח העורר, אין מדובר בעבירות נשק מן החמורות עלי ספר.

16. ואולם, על עבירת הנשק בה מואשם העורר יש להוסיף את יתר העבירות בהן הוא מואשם – נהיגה בשכרות; נהיגה ללא רישיון נהיגה; ומעשי פיזיות ורשלנות. עוד יש להוסיף את נסיבות ביצוע העבירות – העורר נשא והוביל תת-מקלע ואקדח, לצד נהיגה בשכרות באופן מופקר ומסוכן, ברכב שהורד מהכביש, חצה צמתים באור אדום, סטה מנתיב לנתיב, וניהל מרדף אל מול כוחות המשטרה. מדובר בהתנהגות שמעידה על מבצעה כמי שאינו ראוי לחלופת מעצר. על כך, כמובן, יש להוסיף את עברו הפלילי והתעבורתי של העורר, כפי שצוין בהחלטה מושא ערר זה.

17. אינני מקל ראש בשינוי שחל בעורר עצמו, שעה שעל פי האמור בתסקיר, הוא מביע נכונות ומוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי; או בטענתו כי נוצרה אצלו תקווה שווא להשתלב במסגרת טיפולית משהורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בעניינו. יחד עם זאת, נכון לעת הזו, איני סבור כי יש בטעמים אלה, כשלעצמם, כדי לגבור על האינטרסים של שלום הציבור ובטחונו, ולהטות את הכף לטובת העורר (בש"פ 5242/17 אלנבארי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (05.07.2017)).

18. בטרם סיום, מצאתי לנכון להעיר, שהעורר כבר הודה במסגרת התיק העיקרי במיוחס לו, והמשך הדיון בעניינו נדחה לטיעונים לעונש. הדעת נותנת, שבמסגרת טיעונים אלה, האמור בתסקיר לגבי השינוי שחל בו כמו גם בנכונותו

לעבור הליך טיפולי יטען על-ידי בא-כוחו, ובית המשפט יתן את דעתו לטיעון זה במסגרת שיקולי הענישה, כחוכמתו.

19. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב בחשון התשפ"ג (16.11.2022).

ש ו פ ט
